

РЕШЕНИЕ

№ 502

гр. Плевен, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ ЦВ. КРЪСТЕВА

Членове: РЕНИ В. Г.А
ЕМИЛИЯ АТ. КУНЧЕВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА ИВ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ ЦВ. КРЪСТЕВА Въззивно гражданско дело № 20234400500755 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО по чл.258 и сл. ГПК.

Въззивното гражданско производство пред Окръжен съд- гр.Плевен е образувано на основание въззивна жалба от „КОНТЕН“ ЕООД с ЕИК***** срещу Решение № 1154/ 03. 08. 2023 г. по гр. д. №317/ 2023 г. по описа на РС- Плевен.

Въззивният жалбоподател твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, необосновано и неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. С въззивната жалба е отправено искане за отмяна на решението на районния съд като неправилно и незаконосъобразно и да бъде уважен предявения иск като основателен и доказан, като бъдат присъдени направените по делото разноски.

Въззиваемата страна „ТЕРМОКОНТРОЛ СЪРВИЗ“ ЕООД с ЕИК***** не е изразила становище по въззивната жалба.

ВЪЗЗИВНИЯТ СЪД, като извърши проверка по допустимостта на въззивната жалба съгласно чл.267, ал.1 от ГПК при съответно прилагане на

чл.262 от ГПК, установи следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, срещу съдебен акт, подлежащ на обжалване, от надлежна страна, която има правен интерес да обжалва решението, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е отхвърлил предявеният от „КОНТЕН“ ЕООД с ЕИК***** иск с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал.1 ГПК вр. чл. 286 ТЗ вр. чл. 266 и чл. 258 , ал.1, чл. 79, ал.1 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответника „ТЕРМОКОНТРОЛ СЪРВИЗ“ ЕООД с ЕИК *****, че дължи сумата от 18 000 лв. по договор от 03. 11. 2021 г. с предмет „Осъществяването на конструктивно обследване и екзекутивно заснемане по част „Конструктивна“ на 46 сгради в складовите бази, собственост на ДО „ДРВВЗ“ – с. *****, общ. Аврен, обл.Варна и с. *****, общ. Калояново, обл.Пловдив, ведно със законната лихва считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 30. 11. 2022 г. до окончателното ѝ изплащане, за която сума има издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 3485/ 30. 11. 2022 г. по ч. гр. д0. № 6324/ 2022 г. по описа на РС- Плевен като НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН. Съдът е осъдил на основание чл. 78, ал.3 ГПК „КОНТЕН“ ЕООД с ЕИК***** да заплати на „ТЕРМОКОНТРОЛ СЪРВИЗ“ ЕООД с ЕИК *****, сумата от 2020 лв. направени деловодни разноски.

За да постанови решението си районният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че не е установено по несъмнен начин съществуването на договорни отношения между страните въз основа на договор от 03. 11. 2021 г. Съдът е посочил, че договорът не носи подписите на страните и не може да се установи, че клаузите са окончателни уговорки по него. Отражено е, че е представен в оригинал договор от 10. 11. 2021 г. със същия предмет и страни, но с различна цена на услугата и съдът приема този договор за сключен между страните. В подкрепа на тези изводи е съобразен и фактът на връщане обратно на ищеца от ответника на двете фактури общо за

сумата от 18 000 лв. Въз основа на фактическите и правни изводи първоинстанционният съд е отхвърлил иска като неоснователен и недоказан.

Въззивният съд изцяло възприема изложените мотиви в обжалваното решение, като счита, че същото е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

От исковата молба и от данните по делото става ясно, че ищецът се позовава в исковата си претенция на договор от 03. 11. 2021 г., който е представен по делото, но липсват подписи на страните по този договор. Ищецът е представил други договори от 2019 г. между същите страни за подобни услуги, но за други обекти и кореспонденция по тези договори по мейл, които също не са подписани от страните, доказвайки трайни търговски отношения. Съдът приема въз основа на тези писмени доказателства, че страните имат трайни търговски отношения, поради което следва да бъде съобразена разпоредбата на чл. 292, ал.1 ТЗ, съгласно който предложението до търговец, с когото предложителят е в трайни търговски отношения, се смята за прието, ако не е отхвърлено веднага. В случая договорът от 03. 11. 2021 г. се явява предложение от ищеца изпратено до ответника с текст на договора, който не е подписан от страните. Действително не е налице отхвърляне на предложението от ответника в прекия смисъл, но е налице предоговаряне между страните с договора от 10. 11. 2021 г., който е подписан, касае същата поръчка и обект, като е налице промяна в цената на услугата. Наличието на договор подписан от страните след приетото предложение по смисъла на чл. 292, ал.1 ТЗ с неподписания договор от 03. 11. 2021 г. означава, че и двете страни са приели нова цена в размер на 5000 лв. на 10. 11. 2021 г. и по този начин е отпаднало правото на ищеца да търси цената по предложението от 03. 11. 2021 г. в размер на 18 000 лв. за същата услуга и за същия обект от ответника.

В хода на съдебното дирене ищецът при уточнение на претенцията изрично е заявил, че предмет на вземането в размер на 18 000 лв. е договорът от 03. 11. 2021 г. С оглед изложеното по-горе съдът приема, че такъв договор от 03. 11. 2021 г. не е налице след подписване на договора от 10. 11. 2021 г. когато страните окончателно са определили параметрите на отношенията си при изпълнението на услугата в конкретния обект, поради което липсва основание за вземането на ищеца и съответно исковата претенция е

неоснователна и недоказана.

Като е достигнал до аналогичните фактически и правни изводи първоинстанционният съд е постановил решение при спазване на процесуалните правила и материалния закон, поради което следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

При този изход на делото и на основание чл. 273 вр. чл. 78, ал.3 и чл. 80 ГПК въззивникът следва да заплати на въззиваемия направените по делото разноски във въззивната инстанция в размер на 1515 лв. за изцяло заплатено в брой адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 271, ал.1, пр.1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно Решение № 1154/ 03. 08. 2023 г. по гр. д. №317/ 2023 г. по описа на РС- Плевен.

ОСЪЖДА на основание чл. 273 вр. чл. 78, ал.3 и чл. 80 ГПК „КОНТЕН“ ЕООД с ЕИК***** да заплати на „ТЕРМОКОНТРОЛ СЪРВИЗ“ ЕООД с ЕИК ***** направените по делото разноски във въззивната инстанция в размер на 1515 лв. за изцяло заплатено в брой адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 280, ал.3, т.1, пр. 2 ГПК не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____